

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

B 62 k 24/02

Nr 29300.

Kl. 63 h, 2/08.

Robert Turk, Gars am Kamp.

Podatne widełki do pojazdów dwukołowych.

Zgłoszono 9 września 1938 r.

Udzielono 8 października 1940 r.

Pierwszeństwo: 13 września 1937 r. (Austria).

Wynalazek niniejszy dotyczy podatnych widełek do pojazdów dwukołowych.

W znanych widełkach tego rodzaju stosuje się stale gumę tylko jako elastyczną poduszkę lub taśmę, a połączenie części widełek odbywa się przeważnie za pomocą przegubów z czopami łożyskowymi i zderzakami.

W tak zbudowanych widełkach przeważnie już po krótkim czasie pracy występują luzy w przegubach, wskutek czego widełki nie działają już prawidłowo. Ponadto wytwarzanie takich podatnych widełek jest stosunkowo kosztowne.

Według niniejszego wynalazku każde ramię widełek składa się z dwóch części, które zostają tak połączone ze sobą, że połączenie sprężynuje, lecz oddzielone i ru-

chome części ramion widełek nie stykają się ze sobą i nie posiadają łożysk dla swobodnego lub określonego punktu obrotu.

Wynalazek polega na tym, że oba ramiona widełek posiadają przerwę mniej więcej w środku swej górnej połówki, a w otwory rurek, z których są wykonane, wtłoczone są tuleje z gumy lub innego elastycznego materiału, wewnątrz zaś tych tulej znajdują się pręty stalowe, łączące oba rozdzielone ramiona widełek.

Te dwie połówki mogą być również tak połączone, że na nie nasunięte są tuleje z gumy lub innego elastycznego materiału, na których umieszczone są rury łączące.

Pręty stalowe, wtłoczone w elastyczne tuleje, mogą być po dowolnej stronie, np.

przy głowicy tulejek, połączone z tą głowicą na stałe. W tym przypadku ramiona widełek mogą posiadać przerwę u góry przy głowicy widełek.

W celu zabezpieczenia przed rozerwaniem obu części ramion widełek w miejscu przerwy, mogą być na nie nasunięte pierścienie zabezpieczające, które po jednej stronie mogą być tak rozszerzone stożkowo, by służyły nie tylko do nadania trwałości ramionom widełek, lecz także jako zamknięcie.

W celu zapobieżenia złamaniu osi koła przedniego, co mogłoby nastąpić wskutek nierównego wahaniasię obu ramion widełek, połączone są one pałąkiem, przymocowanym sztywno do ich górnych końców i obejmującym koło przed lub pod głowicą widełek. Pałąk ten może równocześnie służyć do zamocowania błotnika, gdyż również podlega on wahaniom.

Znajdujące się w widełkach tuleje z gumy lub innego materiału elastycznego są stłoczone mniej lub więcej o $\frac{1}{4}$ swej normalnej grubości ścianek. Dzięki temu osiąga się szczególnie korzystną elastyczność połączenia i zapobiega się roztarciu i rozejściu się połączonych części.

Tuleje gumowe posiadają kołnierze między obu łączonymi częściami widełek, dzięki czemu uniemożliwiony zostaje styk obu części ramion widełek. Elastyczne połączenie można również tak wytworzyć, że zamiast dwóch tulej gumowych stosuje się trzy, z których obie tuleje zewnętrzne tworzą właściwe stałe połączenie, a środkowa krótsza tuleja służy jedynie jako kołnierz i zamknięcie.

Na rysunku przedstawione są trzy postacie wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z boku i częściowy przekrój podłużny podatnych widełek roweru, których ramiona składają się z dwóch części, połączonych ze sobą za pomocą elastycznych tulej; fig. 2 — przekrój widełek według linii II — II na fig. 1; fig.

3 — widok z przodu i częściowy przekrój podłużny widełek; fig. 4 przedstawia inny przykład wykonania widełek w widoku z boku i częściowym przekroju podłużnym; fig. 5 — przekrój pochw widełek według linii V — V na fig. 4; fig. 6 przedstawia przykład wykonania widełek według wynalazku, przy czym na każdym ich ramieniu umieszczona jest rurka, podpierająca elastyczną tuleję; fig. 7 — przekrój ramion według linii VII — VII na fig. 6.

Według fig. 1 — 5 ramiona *b* widełek składają się każde z dwóch części, stanowiących przedłużenie jedna drugiej, a przerwa pomiędzy nimi znajduje się tuż pod głowicą *a* widełek. W otworach tych części umieszczone są tuleje *c* z elastycznego materiału, zaopatrzone w kołnierz *d*. W tuleje *c* wtłoczone są pręty łączące *f*. Oba ramiona *b* połączone są pałąkiem *g*, przymocowanym sztywno do ich górnych końców i z boku głowicy *a* lub pod nią, prowadzonym nad przednim kołem.

Według fig. 6 i 7 ramiona *b* otoczone są tulejami *c* z elastycznego materiału, przy czym na tuleję *c* i jej do wewnątrz skierowany kołnierz *d* nasunięta jest rurka *h*.

Z różnych możliwości wykonania przedmiotu wynalazku należy zwłaszcza wspomnieć o takiej, w której elastyczna tuleja *c* osadzona jest w ramieniu *b* bez kołnierza względnie kołnierzy *d*, przy czym czołowe powierzchnie poprzeczne stykających się ze sobą części ramion są połączone z tulejami przy pozostawieniu pewnego luzu pomiędzy nimi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podatne widełki do pojazdów dwukołowych, w których jako narząd sprężynujący użyte są tuleje z gumy, znamienne tym, że oba ramiona (*b*) tych widełek składają się każde z dwóch części, dolnej

i górnej, stanowiących przedłużenie jedna drugiej, a wskazane tuleje (*c*) z gumy względnie z innego elastycznego materiału osadzone są w każdej z tych części ramion (*b*) i są usztywnione prętami łączącymi (*f*) ze stali lub z żelaza, umieszczonymi w tych tulejach.

2. Podatne widelki według zastrz. 1, znamienne tym, że obie dolne części ramion (*b*) widełek połączone są ze sobą sztywnym pałakiem (*g*), przymocowanym najlepiej u góry tych dolnych części ramion i obejmującym przednie koło przed, za lub pod głowicą (*a*) widełek, wobec czego obie te dolne części ramion (*b*) wahają się jednakowo.

3. Podatne widelki według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że pręty łączące (*f*) są bezpośrednio połączone u góry z głowicą (*a*) widełek.

4. Podatne widelki według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że tuleje (*c*) po-

siadają kołnierze (*d*), znajdujące się między obu łączonymi częściami ramion (*b*) widełek, dzięki czemu zapobiega się stykowi końców tych części ramion, przy czym grubość kołnierzy (*d*) wynosi mniej więcej ćwierć lub połowę normalnej grubości ścianek tulei (*c*).

5. Odmiana podatnych widełek według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że na obie dolną i górną części ramion (*b*) widełek jest nasunięta zewnątrz jedna wspólna tuleja (*c*), na którą wtłoczona jest rurka (*h*).

6. Podatne widelki według zastrz. 5, znamienne tym, że rurki (*h*) są bezpośrednio połączone albo u góry z głowicą (*a*) widełek, albo u dołu z ramionami widełek.

Robert Turk.
Zastępca: inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

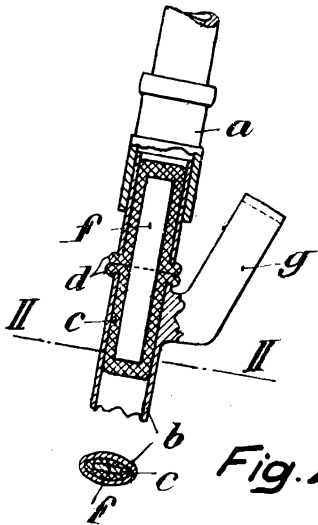

Fig. 2

Fig. 4

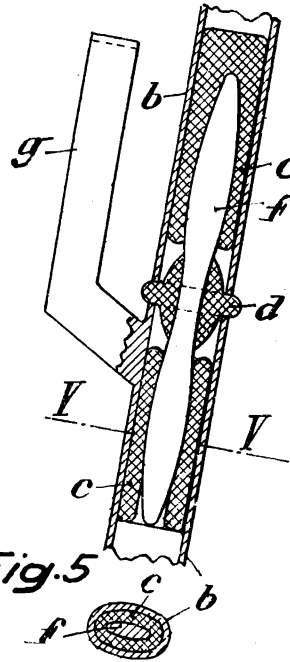

Fig. 5

Fig. 6

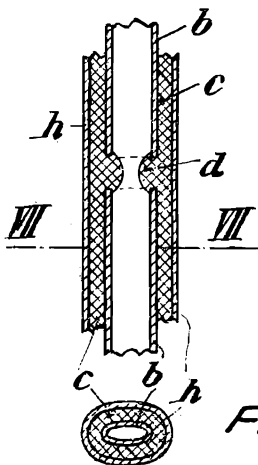

Fig. 7

Fig. 3

